

NEZÁVISLÝ ČTVRTLETNÍK SPOLKU
K A M E N I C K O

PRO VÁS / S VÁMI / O VÁS

ZIMA / JARO 2023

PROVOZ NA HRÁZI KŘÍSOVSKÉHO RYBNÍKA

/

SOCIÁLNÍ SLUŽBY V OKOLÍ KAMENICE

/

NAHLÉDNUTÍ DO VELKÝCH POPOVIC

/

ZA KULTUROU DO BENEŠOVA

Úvodník

Vážení čtenáři,

už brzy dáme zimě sbohem a přivítáme jaro. Po náročném období prezidentské volby, která vnesla do lednových dní hodně emocí a vzruchu, můžeme v předjaří zklidnit svou mysl například pozorováním probouzející se přírody.

My ve spolku jsme dokončili poslední z projektů minulého roku pod názvem *Poznání hodnot přírody – cesta k její záchraně*, který byl financován z Grantového programu Nadace Via *Místo, kde žijeme*. Nyní máme za sebou úspěšnou darovací kampaň, kterou pro nás jako doplněk ke grantu otevřela na sklonku roku 2022 Nadace Via. Věděli jsme, že se na vás s prosbou o příspěvek obracíme v době, která pro nikoho není lehká. Trochu jsme se proto obávali, jak to dopadne. O to více si vážíme všech, kteří přispěli a pomohli nám dosáhnout cílové částky. Děkujeme.

V tomto čísle nahlédneme do Velkých Popovic. Od nás je to sice „přes kopec“, ale v přemíře informací ze všech světových stran nám občas unikne, co zajímavého se tam děje. Přinášíme pohled na dnešek očima obyvatel obou obcí. Lidé z okolí kdysi měli k sobě blíž, vždyť žili na jednom panství. Obnovovat tyto vazby se snaží pivovar Velkopopovický kozel, který Grantovým programem *Kozel lidem* podporuje činnost neziskových organizací Velkopopovicka i Kamenicka. Také náš spolek má i letos pivovaru za co poděkovat.

Místo zimního spánku jsme sprádali – jako vždy v této době – plány na letošek. Doufáme, že vás zaujmou a sejdem se u zábavy, poučení i společné práce. Naší snahou je spolu s vámi pečovat o kulturní a historické dědictví Kamenicka, přispět k zachování zdejší krajiny a přírody. Mnohdy je složité sladit zájmy všech, občas to není možné. Takový je ale život. Nekazme si ho neochotou vzájemně si naslouchat, slušně spolu komunikovat a domlouvat se.

Michaela Valentová
Spolek Kamenicko

Střípky

Věci kolem nás se neustále mění, lidé se rodí a umírají. Žijeme v současnosti, ale naše činnost má přesah do budoucna. Jsme obklopeni tím, co zde zanechaly předchozí generace. Jen na nás záleží, co tu bude, až my tu nebudeme.

Lipové aleji v Šípkové ulici ve Štíříně je deset let

Pamatujete si, jak to tam vypadalo? Původně družstevní skládka biologického odpadu porostlá vysokými kopřivami, které se skláněly do poloviny prašné cesty. Osadní výbor Všedobrovice a Štířín tenkrát vyzval obyvatele osady, aby zakoupili mladé lípy. Jedna stála tisíc korun. Dobrovolnickou prací a za pomoci techniky pana Jana Gillerna se podařilo vyčistit kraj cesty od skládky a vysadit lipovou alej. Na místě byl vyset trávník, který je obcí pravidelně udržován.

Nový ovocný sad na Želivci

Pod stavebními parcelami, které vznikly terasovitými úpravami svahu směrem od Mandavy ke starému Želivci, bylo loni na podzim vysazeno 60 ovocných stromů – jabloní, hrušní, slivoní, třešní, dokonce v chráněných partiích i broskvoní a meruněk. Celý areál upravila firma Agora, které všichni říkáme „kompostárna na Želivci“.

Uzavřený areál zámku Štířín

Po několika neúspěšných pokusech odprodat zámek do soukromých rukou, které hýbaly veřejným míněním v průběhu téměř dvou desetiletí, jsme nyní svědky úplného uzavření areálu a znemožnění vstupu do parku. To tu ještě nebylo! Pamětníci ve Štíříně se vyjadřují, že „to nebylo ani za bolševika“. Park prý sice tenkrát nebyl udržovaný jako nyní, ale byl přístupný pro všechny. Kdo je nyní vlastníkem? Kdo zámek koupí? To vše jsou otázky, na něž neznáme odpovědi, můžeme jen spekulovat. Je ovšem s podivem, že lze zámecký park takto neprodyšně uzavřít, protože některé pozemky v něm patří obci. Alespoň „papírově“.

Domovník z Velkých Popovic

Domovníkem v tomto případě není mýněn člověk. Jde o velice zdařilou brožuru s popisy prvních třiceti očíslovaných domů ve Velkých Popovicích. Texty jsou doplněny o reprodukce dobových pohlednic ze soukromé sbírky. Publikaci je možno zakoupit např. v kavárně U Andělky. Doporučujeme alespoň k nahlédnutí a ještě lépe ke koupi!

Memento

Pomníček obyvatelům Petříkova, kteří padli v obou světových válkách. Jako všechny ostatní v našem regionu i v celé republice nám připomíná, že mír není samozřejmost. Mějme to na paměti...

Sociální služby i pro seniory z Kamenice

Rozhovor s Janou Bláhovou, pracovnící v sociálních službách – terénní asistentkou

V minulém čísle jsem pro vás, milí čtenáři, připravila některé novinky z oblasti sociálních služeb a slíbila vám pokračování. Postupně tak nabydete povědomí o službách, které nejsou k dispozici přímo v obci, ale v okolí Kamenice. V minulém čísle Kamenicka najdete článek o Hospici Dobrého pastýře v nedalekých Čerčanech, který svou působností sahá až k nám do Kamenice a okolí a nabízí lůžkovou paliativní péči, sociální odlehčovací služby. K nim patří i terénní sociální služby a široké spektrum komunitních služeb.

V tomto čísle navazujeme rozhovorem s paní **Janou Bláhovou**, pracovnící v sociálních službách – terénní asistentkou při Hospici Dobrého pastýře.

Jan, známe se již dlouhou dobu. Ty jsi ale nebyla vždy terénní asistentkou. Co tě vedlo k rozhodnutí najít si povolání v sociálních službách a proč právě při Hospici Dobrého pastýře?

Mé původní vzdělání je ekonomické. Dlouhých 22 let jsem pracovala pro renomované společnosti v oblasti letecké dopravy a finančních služeb. V jisté životní fázi, kterou jsem procházela, jsem se začala rozhlížet kolem sebe. Přemýšlela, kam povedou mé další profesní kroky. Zřejmě bylo, že půjdu cestou charity nebo sociálních služeb. Své rozhodnutí jsem začala přetvářet v realitu. Zaplatila jsem si kurz pracovníka v sociálních službách, akreditovaný pod MŠMTV.

Jaké byly tvé začátky? Co předcházelo tomu, než jsi poprvé jela za svým úplně prvním klientem?

Po absolvování kurzu jsem si prošla několik zařízení v Praze, abych si utvářela reálný obrázek služby. Také jsem navštívila Hospic Dobrého pastýře v Čerčanech a zjistila, že nabízejí tzv. odlehčovací služby terénní a pobytové. Místo mě velice oslovilo a bylo jasné, že zde zakotvím. V tomto hospici jsem absolvovala třídní stáž, než jsem poprvé sama vyjela „do terénu“.

Jak dlouho práci terénní asistentky vykonáváš? Obě víme, že tato práce je velmi psychicky náročná. Mnoho asistentů u ní proto dlouho nevydrží. Co tobě dává sílu zůstat?

V hospici pracuji pátým rokem. Od začátku mám k práci respekt, protože bývají dny, kdy opravdu nevím, co mě za zavřenými dveřmi u klientů čeká. Nicméně čas a trpělivost mě naučily, jak zvládat okamžiky náročné a neveselé. Radostné chvíle s našimi klienty, kterých je mnoho, výrazně pomáhají vyrovnávat psychickou náročnost práce.

Co konkrétně je pracovní náplní terénní asistentky? Jak se dozvíš, co vše budeš u klienta dělat a jak se k němu dostaneš? Bydlíš kousek od Kamenice. Tví klienti jsou tedy převážně odtud, nebo za nimi jezdíš i hodně daleko?

Mojí náplní práce je péče o klienty v jejich domácnostech. Rozsahu a požadavků služby předchází, po telefonickém

či e-mailovém kontaktu, první návštěva naší koordinátorky. Setkává se s rodinou či pečující osobou a samotným klientem. Situaci vyhodnotí a naplánuje tak, abychom my, terénní asistentky, plynule navazovaly na naše další klienty. O rozsahu služby jsme pravidelně v kolektivu informované.

Zejména jde o pomoc s hygienou, domácností, nákupy, aktivizace formou četby, her, venkovních aktivit v podobě procházek, pobytu na zahradě. Výjimkou nebývá klient ležící, hůře pohyblivý, který potřebuje odpovídající péči.

Můj pracovní den začíná cestou z domova do Čerčan, kde přeseďmám do služebního auta a dle denního plánu služeb navštěvuji rodiny. Naše služba zahrnuje klienty v dojezdové vzdálenosti do 20 km od Čerčan, napříč Středočeským krajem. Naše cesty vedou například do Poříčí nad Sázavou, Nespek, Vranova, Senohrab, Benešova, Ondřejova, Říčan, Kamenice, Nové Hospody.

BERCHTOLD KONCERT

MAMMAS

MOM

MAMMAS

ženský vokální soubor

26.3. 2023 v 18:30

Kunice - Vidovice

BERCHTOLD
HOTEL & ZÁMEK

Jsou tvými kolegy také muži, tedy terénní asistenti?

Naši profesi mohou vykonávat i muži, samozřejmě, a jsou vítáni! V prvních dvou letech jsem zažila kolegu, který s námi pracoval. Muži ale v této službě dlouho nevydrží. Je to opravdu psychicky náročné a chlapi to mají přece jenom „trochu jinak“.

Kdo jsou tví klienti a jaké služby jsou nejvíce žádané? Co s klienty ty sama děláš nejraději?

Klienty naší služby bývají převážně senioři. Výjimkou nejsou ani mladší lidé v produktivním věku, kteří se dočasně nebo dlouhodobě potýkají se závažnými zdravotními problémy.

Pokud je potřeba a časový harmonogram nám dovolí, navštěvujeme naše klienty během dne dvakrát až třikrát. Vzpomínám na seniorku, profesorku matematiky a zeměpisu, která se potýkala s Alzheimerovou nemocí. Byla mou oblíbenou klientkou. Ačkoliv nevládala úkony běžného dne, když došlo na matematiku či zeměpis, byla velmi zorientovaná. Návštěvy u ní bývaly občas maturitní zkouškou.

Kdo službu hradí a jakým způsobem? Je někde k dohledání ceník služeb, ze kterého si klient může vybírat jednotlivé úkony služeb?

Službu si hradí každý klient, sazba je jednotná (hodinová), od 1. února 2023 státem stanovená na 155 Kč/hod. U nás v hospici na veškeré konkrétní dotazy týkající se úhrady za péči a čerpání sociálních dávek s tím spojených ráda odpoví vedoucí sociálních služeb Mgr. Eva Rosová, mobil: 734 695 547, e-mail: rosova@hospic-cercany.cz. Nově jsme službu od září 2022 rozšířili o víkendové návštěvy.

O tvé práci jsme si nedávno dlouze povídaly. Vždy ti u toho září oči a tvé povídání je velmi dojemné. Je vidět, že máš tu

Přemýšlíte, zda využít terénní službu?

Jak požádat o službu

- vyplňte žádost o službu, najdete na www.hospic-cercany.cz nebo přímo na <https://hospic-cercany.cz/sluzby/terenni-odlehcovaci-sluzby>
- vyplněnou žádost zašlete poštou na adresu: Tři, z.ú., Sokolská 584, 257 22, Čerčany, nebo doručte osobně
- E-mail: terenniOS@hospic-cercany.cz
- Tel.: 731 480 350 – upřesnění požadavku služby, kapacity služby a termín osobního setkání
- osobní setkání – společné vyplnění Karty uživatele odlehčovací služby terénní a připravení podkladů pro uzavření smlouvy, domluva na termínech poskytování služby
- první návštěva v místě bydliště – podpis smlouvy, seznámení s podmínkami služby a právy uživatelů služby.

Dokumenty

ke stažení na stránkách Hospice Dobrého pastýře:

- Žádost o přijetí
- Smlouva
- Ceník služeb
- Vnitřní pravidla služby

V minulém článku o Hospici Dobrého pastýře jsem uvedla chybnou informaci, kterou tímto napravuji. Pokoje pro klienty v tomto zařízení jsou pouze jednolůžkové. Tím je ubytovanému klientovi zaručena intimita, důstojnost a klid.

práci ráda. Je moc dobře, že jsou takoví asistenti. Čím tě tvá práce obohacuje?

Radosti v mé práci je mnoho, víc než utrpení. Naši klienti bývají často aktivní, orientovaní. Zkrátka jen některá ze součástí našeho lidského stroje už nepracuje, jak by měla. Mám ráda poznávání, setkávání a mám naději, že přinesu všem, kteří mají pomoc v danou chvíli potřebují, trochu světla do života.

Všichni, se kterými jsem se potkala v Hospici Dobrého pastýře, jsou nadšenci pro svou práci. Co je u vás v kolektivu jinak, že tam panuje klid, dobrá nálada, nadšení pro tak náročnou práci, jako je práce s lidmi, kteří již nestačí zvládat všechny všední úkony, ale chtějí zůstat ve svém domácím prostředí, nebo jsou na sklonku svého života a vědí to?

Atmosféra v Hospici je pro mne jedinečnou energií. Malý zázrak. Lidé se srdcem na dlaní a občas se rozdávají do posledního kousku sebe samých. Za sebe vím, že cesta, která končí, nás dříve či později čeká všechny. Myslím, že u nás toto víme všichni, kdo pomáhají. Bez rozdílu.

Jano, jsem Ti vděčná, že sis našla čas na tento rozhovor. Věnovala jsi tak čas hlavně všem kamenickým seniorům, kteří se možná rozhodují využít pro sebe některou z nabízených služeb nyní, nebo v budoucnu. Možná si nejsou úplně jisti tím, na koho se mají obrátit v situaci, kdy hledají pomoc terénních sociálních služeb, protože v Kamenici sociální služby nemáme. Ted' vědí, že se mohou s důvěrou obrátit na Hospic Dobrého pastýře.

Marie Hajdušková

Mám v životě hodně plánů

Za starousedlíky jsme tentokrát zašli k sousedům a přinášíme rozhovor s rodákem z Velkých Popovic, panem **Vlastimilem Čelikovským**. Během posledních let byl několikrát „zповídán“ na stránkách Zpravodaje z Velkých Popovic, což ovšem není na závadu, protože okruh témat, na která je možno s ním vést dialog, se zdá téměř nekonečný.

Pane Čelikovský, vaše děti (Kamil, Karel, František, Anna a Marie-Luisa) jsou pátou generací, která obývala, než některé z nich vylétly z rodného hnízda, rodinný domek v Macharově ulici. Vy sám jste v tomto domku prožil celý život.

Celý život – od mého narození v jednom z pokojů našeho domu až do dneška. Mně bude za jedenáct let devadesát. Nejdříve jsem tam bydlel s rodiči, po smrti maminky jsme s tatínkem zůstali sami dva chlapi v chalupě celých deset let. Moji dva starší bratři už v té době byli ženatí. Když jsem se oženil a přivedl si domů do Velkých Popovic manželku Evu, sdílel tatínek domácnost s námi. My jsme s tatínkem měli krásný vztah. Jedenačtyřicet let pod jednou střechou! Stačil pohled a věděli jsme, co si ten druhý myslí. Vždycky jsme se respektovali.

Jste lokální patriot a velký obdivovatel rodiny Ringhofferů. Čím vzniklo tak silné pouto?

Můj tatínek František pracoval u Ringhofferů od roku 1931 jako stavitel. V rámci svého působení měl na starosti 100 až 120 řemeslníků, kteří prováděli práce ve stavebnictví. Do tatínkovy kompetence v tomto smyslu spadaly budovy pivovaru, lihovaru ve Velkých Popovicích, všech zámků (zámek Lojovice byl v roce, kdy tatínek přišel k firmě, už prodán), vila v Olešovicích, budova tržnice a porážky ve Velkých Popovicích, pekárna v Olešovicích, pila ve Struhařově, drůbežárna ve Skuhři

a hospodářské dvory Štířín, Petříkov a Kamenice. Zde nutno ovšem dodat, že každý z dvorů měl svého správce, což byli úředníci stejně jako tatínek. Tatínek měl také v referátu 46 služebních bytů. Taková totiž byla politika Ringhofferů, aby si zde stabilizovali pracovní sílu. Kdo byl v našem kraji zaměstnán u Ringhofferů, ten měl jistotu. Ke členům rodiny Ringhofferů jsme cítili úctu – pro jejich pracovitost především.

K lásce k místu, kde naše rodina žije, jsem byl veden od dětství rodiči. Tím nemám na mysli jen naši obec, ale celý kraj, dnes ho rádi nazýváme Ladův. Velmi na mne zapůsobila kniha vzpomínek malíře Josefa Lady *Kronika mého života*, kde pan Lada s velikou láskou podrobně popisuje, jak se zde žilo za jeho dětství a mládí, jak ho náš kraj formoval. Dodnes si v té knize rád čtu. Vždy mne pohládí po duši.

Váš zájem o historii se však neomezuje jen na Velké Popovice, že?

Jsem více než 40 let členem Genealogické a heraldické společnosti. Neravidelně chodím na naše „středečnický“, což jsou setkání se členy společnosti, která se konají ve středu. Krásná příležitost dozvědět se řadu zajímavých informací a souvislostí.

S vaším zájmem o historii se protínají některé aktivity spolku Kamenicko, a proto se občas setkáváme na přednáškách a vlastivědných vycházkách. Asi každého upoutá sukovice, se kterou si vždy energicky vykračujete. Je po tatínkovi?

Ne, to je vzpomínka na pana nákupčího Blaschka, dalšího z „rodiny“ ringhofferovských úředníků. Zde musím vzpomenout i jeho manželku, za svobodna slečnu Marii Košatkovou, první ženu-úřednici zaměstnanou u Ringhofferů. Pan správce Blaschko, jak ho všichni oslovovali, byl vášnivý nimrod. K jeho povinnostem také patřila starost o lovecké zbraně rodiny Ringhofferů, kterých nebylo zrovna málo. Mne i bratra Kamila pan Blaschko zasvěcoval do myslivosti. To nás hodně sblížilo. Často jsem vzpomínal na to, co mne naučil, když jsem v letech 1963–1978 aktivně vykonával právo myslivosti v Mysliveckém sdružení Petříkov, z toho dva roky ve funkci předsedy MS.

Ale zpět k té holi – jak jsem řekl, kdysi mi ji daroval pan Blaschko a od té doby ji nosívám. Jednou, to už je dávno, jsem ji zlomil, když jsem bránil svého hrubosrstého jezevčíka Atona před útokem německého ovčáka. Vidíte? Je pečlivě opravená. Mám s tou sukovicí spojenou jednu úsměvnou historku. Na počátku tradice Pochodů krajinou barona Ringhoffera mne pan Sauer z Ladova kraje požádal, jestli bych mohl pro účastníky pochodu představovat osobu pana barona. Této prosbě jsem rád vyhověl. K dobovému oblečení po tatínkovi, kde sako pamatovalo pana barona, jsem si jako doplněk vzal hůl. Asi půl roku poté jsem šel lesem a proti mně se vynořila skupinka lidí. Jeden pán zdálky namířil pohled na mou hůl a hned volal: „Baron Ringhoffer!“

Vím o vás, že jste restaurátor historického nábytku a truhlář. Podle toho, jak o své profesi mluvíte, soudím, že je to i váš velký koníček.

Už v 7. třídě jsem se rozhodl, že budu truhlářem. Měl jsem doma po starších bratrech dětský časopis ze 30. let, který se jmenoval

*Stavitel František Čelikovský s baronem
Felixem Ringhofferem (2. pol. 30. let)*

Slovíčko. Tam byla vyobrazená celá jizba ze dřeva a popis, jak je možno zhotovit různé kusy nábytku: stůl, postel, židle, skříň a rohovou skříň, tzv. koutník. To mne zaujalo a řekl jsem si, že by bylo pěkné umět to všechno sám vymyslet, nakreslit, potom vyrobit a zařídit si pokoj svým nábytkem.

Takže jste se vyučil?

V roce 1958 jsem šel do učení na truhláře. Tenkrát nás tam učili jako mistři staří řemeslníci, bývalí živnostníci, kteří nemohli po r. 1948 provozovat své živnosti. Ti uměli! Každý z nich měl svůj rukopis. Já jsem se snažil od každého všechno okoukat. Doma jsem si zařídil dílničku a tam jsem to potom všechno zkoušel. Po vyučení jsem se v roce 1961 přihlásil na SUPŠ (Střední uměleckoprůmyslová škola) na Žižkově. Tenkrát se ještě jmenovala PŠBT (Průmyslová škola bytové tvorby). Tam jsem studoval truhlářinu, tedy obor ruční obrábění dřeva. Po absolvování jsem pomýšlel na akademický titul inženýr. Bohužel jsem v té době nemohl odejít z domova a nechat tatínka po smrti maminky úplně samotného v chalupě. A tak jsem se rozhodl, že nastoupím do OPP (okresní průmyslový podnik). V letech 1965–70 jsem tam prošel tou nejlepší školou života – praxí. Dělal jsem všechno – od sepsání objednávky až po technický dozor při výrobě. Ke všemu se vypracovávala podrobná dokumentace. Vyrábělo se tam tehdy i pro soukromé zákazníky. O ty jsem se staral já. Kolega měl na starosti tzv. socialistický sektor. Tenkrát se vyráběly velmi hojně tzv.

obývací stěny, ale také nábytek na přání, na míru, někdy i do celého bytu. To mne bavilo. Žil jsem tím, dařilo se mi. Byl jsem snad jediný, kdo záhy po nástupu dosáhl platového stropu.

Koncem 60. let přišlo politické uvolnění. Poptávka po zakázkovém nábytku byla tak vysoká, že jsem se rozhodl, že budu ještě s dalšími kolegy podnikat s povolením MNV Velké Popovice. To tehdy šlo. Už jsem byl v OPP ve výpovědní lhůtě, když přišlo dubnové plénium KSČ a všechny moje plány vzaly zasně. Byl konec soukromého podnikání.

Ještě před tím dubnovým plénem jsem ale jednou navštívil SUPŠ s úmyslem koupit vyřazené truhlářské stroje, abych si dovybavil dílnu. Potkal jsem na chodbě svého kantora a ten mi hned povídá: „Čeldo, pojď sem k nám učit!“ Tehdy jsem ho zdvořile odmítl, že už mám jiné plány. Ale po tom dubnovém plénu jsem se tam zašel zeptat, jestli nabídka stále platí. Hned mne poslali na Školskou správu hl. města Prahy na Staroměstské náměstí č. p. 1 – a já jsem ještě téhož dne přijel domů jako její zaměstnanec. Od nového školního roku jsem potom začal učit na žižkovské SUPŠ. Měl jsem týdenní úvazek 24 hodin. Plat nic moc, ale to zázemí! V práci dílna, pěkně vybavená. A doma jsem měl taky dílnu. V té době jsme hospodařili s tatínkem sami dva. Žili jsme skromně, ale s penězi jsme vždy vyšli.

Jak jste se posléze dostal k restaurování nábytku?

To mne vždy lákalo, a proto jsem se ve 2. polovině 70. let zaměstnal na čtyři roky v Ústředí uměleckých řemesel v Praze, což byla organizace zřízená zákonem v roce 1957 a působící pod tehdejším ministerstvem školství a kultury. To byla pro mne velká škola a krásná práce. Měl jsem možnost podílet se na restaurování Národního divadla ke 100. výročí jeho založení (1981, resp. 1983 – pozn. red.). Při tom jsem si prohlédl tuto nádhernou budovu doslova od sklepa až po půdu.

Talent k práci se dřevem váš prvorozený syn Kamil zdědil po vás. Po kom vy?

Náš Kamil je řezbář a restaurátor. Studoval tyto dva obory v letech 1989–1995 na stejné škole jako já. Dnes na Střední uměleckoprůmyslové škole v Praze na Žižkově učí, stejně jako kdysi já. Máme tedy spolu „obsazené“ tři obory, které se učí na žižkovské SUŠP, a doplňujeme se v práci se dřevem. Talent a chuť pracovat se dřevem mám pravděpodobně po tatínkovi, který nám, když jsme byli malí, vyřezával loutky do loutkového divadla a figurky do betléma.

Střední uměleckoprůmyslová škola na Žižkově se vám, jak vím, stala „osudem“ i jinak...

Ano, potkal jsem tam svou budoucí manželku Evičku. Pracovala tam jako sekretářka. Víte, já jsem si v patnácti letech dal předsevzetí, že se neožením dříve než ve třiceti. S kamarádem jsme si řekli, že prostě do třicítiky vydržíme svobodní. A dodrželi jsme to!

Proč takový časový limit?

Protože jsem věděl, že jakmile se ožením, bude od té doby pro mne na prvním místě rodina. Všechno má svůj čas. Ženil jsem se tedy v roce 1974, třináctý den po svých třicátých narozeninách, na svatého Antonína, patrona dětí a ztracených věcí.

Vaše zájmy jsou velice různorodé. Právě teď si sladím čaj medem od vašich včeliček. Jak to všechno stiháte?

Mám teď čtyři včelstva, ale mívám jsem i deset. V tom hraje velice výraznou roli příroda. Včely chovám od svých čtyřiceti let, jsem členem místní ZO Českého svazu včelařů Velké Popovice, do loňska jsem byl místopředsedou. Včely ale nejsou jediné živé bytosti u nás na zahradě. Chováme slepičky, králíky, holuby, máme dvě kočky a do loňska hlídal dvůr pes Flek. Všechnu tu havěť je třeba každý den opatřit a to vnáší člověku do života řád. Řád je nutný, i proto si každý den zaznamenávám do diáře, co jsem dělal, co se přihodilo. Mám v životě hodně plánů.

Předseda MS Petříkov, místopředseda ZO ČSV Velké Popovice... Byl jste hodně činný v zájmových organizacích...

Když se něčemu člověk věnuje, je dobré o tom hodně vědět, aby ty věci dělal správně. Proto jsem byl zhruba 20 let členem Českého svazu chovatelů. Naše ZO úzce spolupracovala ze ZO Kamenice. Pořádali jsme společně například výstavy drůbeže na velkopopovické pouti. To mělo velký ohlas u laiků i odborníků. Už jsem zmínil svého psa Atona, takže doplňuji, že jsem byl také 15 let v Klubu chovatelů jezevčků.

Další váš zájem je historie. Mohl byste říci, jak to bylo s nálezem schránky, kterou jste s bývalou paní starostkou MUDr. Václavou Zimovou otevřeli loni v září v knihovně za přítomnosti veřejnosti?

Tu schránku mi přinesl v roce 1969 pan správce Blaschko. Byla zakopána v říjnu 1968 při vysazení lípy na školním dvoře. Už po roce ji ale z důvodu stavebních úprav vykopali. Já jsem ji tenkrát uložil u nás doma a opatroval jako oko v hlavě, jak jsem slíbil panu správci Blaschkovi, který záhy poté zemřel. V roce 2018 se při 100. výročí vzniku ČSR vysazovala Lípa republiky, ale na otevření schránky z časových důvodů nedošlo. Otevřeli jsme ji nakonec až loni v září, po dvou letech epidemie covidu.

Při příležitosti otevření schránky byla občanům Velkých Popovic představena brožura s názvem Domovník. Jak vznikla?

Brožura má podtitul Po stopách čísel popisných. Je v ní zmíněno prvních třicet očíslovaných domů, tedy čísla popisná 1–30. Ve 2. polovině 18. století, kdy bylo zavedeno číslování, bylo zvykem, že číslem 1 byl označen největší majetek v obci, zpravidla radnice, nebo zámek. Nejbližší budova k němu pak dostala číslo 2 a tak dále. Tato brožura je první díl. Přibližuje, jak vypadalo osídlení Velkých Popovic na přelomu 19. a 20. století. V textové části je použito citací ze zápisků mého tatínka, který popsal historii 49 domů v naší obci. Jak vidíte, zájem o historii mi také vštípl tatínek. Jako obrazový materiál byly při koncipování brožury použity historické pohlednice ze soukromé sbírky paní Marie Truhlářové. Myslím, že texty i obrázky se dobře doplnily. Díky podpoře dnes již bývalého vedení obce vznikla velice pěkná publikace. Doufám, že se podaří na ni navázat a že budeme brzy držet v rukou pokračování.

Děkuji za rozhovor a přeji, ať vám vyjdou všechny plány.
Michaela Valentová

**Letní
příměstské
tábory
mermaidingu**

Valnovka
Kde:
**Hotel Valnovka
Kamenice, Ládví**
Cena: 4990 Kč
obsahuje program i jídlo

**Lekce mermaidingu
Sportovní hry venku
Tvořivé dílny
Zábava**
Více informací a
registrace na
[www.hotelvalnovka.cz/
tábory](http://www.hotelvalnovka.cz/tábory)

**17.-21.
červenec
a
7.-11.
srpen**

Křísovská hráz z rozhodnutí rady obce trvale jednosměrná aneb O nás bez nás

Rada obce Kamenice (ve složení Čermák, Valášek, Mojžíšek, Hladík a Topinka) už **4.1.2023 schválila „dopravní řešení ve variantě trvale jednosměrné komunikace na hrázi Křísovského rybníka“**. Pět členů jednobarevné rady, kteří o nás rozhodli. Asi při tom opomněli vzít v úvahu, že:

- **auta nikam nezmizí**, jen musí jet delší trasu – na čas i na kilometry,
- významně zhoustne **provoz na Pražské a Hlavní silnici** („stará benešovská“),
- tím se zde vytváří **vyšší hluková i emisní zátěž**, zvyšuje se **riziko pro chodce** tam, kde nejsou chodníky,
- najet do tohoto provozu z vedlejších ulic se stává **nemožnější a nebezpečnější**.

Z výše uvedeného vyplývá, že tímto „chytrým“ řešením bude ve Struhařově o něco mírnější provoz, avšak ve více obydlených částech **Olešovic, Nové Hospody a Želivce** se bude **delší dobu po delší trase pohybovat více aut** produkujících **více hluku a zplodin** a vytvářejících zde **hustší a nebezpečnější** provoz pro autobusy, vozidla, motocykly, bicykly i chodce.

Jako argument pro schválení projektu trvalého zjednosměrnění posloužilo radě obce i to, že obyvatelé Struhařova si toto údajně přejí. A co ostatní? Ptal se někdo lidí v jiných osadách? Neptal.

Položil jsem tedy několika lidem, kterých se provoz na hrázi týká, tři jednoduché otázky a dostal obšírné odpovědi.

- Věděli jste o záměru trvale jednosměrného provozu po hrázi?
- Hovořil s vámi někdo o dalších variantách, případně dal vám někdo na vědomí, jaké ty varianty jsou?
- Jaký je váš názor na trvale jednosměrné řešení?

Obyvatelé Kamenice přemýšlejí v souvislostech – viz níže – a uvítají možnost o problému diskutovat.

Dan Ševčík

Pavel Folprecht, Nová Hospoda

Věděli jsme o tom, že má být tento bod projednán na posledním zastupitelstvu, ale byl přesunut z důvodu času na následující zastupitelstvo.

Nikdo s námi o žádných variantách nehovořil a ani se obec nenamáhala zveřejnit možná řešení a vizualizaci technického provedení (projekt). Toto rozhodnutí se týká všech obyvatel Kamenice a ne pouze Struhařova. Obec měla veřejně představit jednotlivé varianty a nechat k tomu občany vyjádřit. Zároveň mohlo být vyhlášeno hlasování/anketa na stránkách obce. Obec tak mohla získat jasný přehled o tom, co lidé chtějí. Navíc by technické řešení komunikace mělo umožňovat případné budoucí zprovoznění komunikace v obou směrech. Jinak se bude jednat o zmařenou investici s možnou trestně právní odpovědností. (Všichni zastupitelé mají jednat jako řádní hospodáři.)

Nám jednosměrné řešení samozřejmě nevyhovuje, protože si musíme směrem na Prahu zajíždět. Zároveň auta ze Struhařova a spodní části Nové Hospody jezdí obydlenou zónou a zkracují si cestu. To se týká především ulice Na Výsluní, Smrková, Spojovací, Na Vyhlídce. Kvůli nekvalitním komunikacím se zde v letních měsících potýkáme s nadměrnou prašností a hlukem.

Monika Folprechtová, Nová Hospoda

Já k tomu mám ještě jednu dost zásadní poznámku a sice, že pokud se hráz Křísovského rybníka stane jednosměrnou komunikací, pak si obec fatálně uzavře možnost objízdné trasy a v případě, že se na „staré benešovské“ cokoliv semele (a nemusí to být jen dopravní nehoda), není jiná šance jak se do Prahy dostat. Nepočítám objízdnou trasu směr Skuheř/Těptín, která je nejen dlouhá, ale silnice je úzká a pro větší vozidla či zvýšený provoz ne zcela bezpečná. Stačí si vzpomenout na nedávnou opravu havárie vody na křižovatce U Slunce (dnes restaurace U Těšouna). Kamenice se stala absolutně neprůjezdnou obcí, došlo i k zablokování autobusů PID.

Z obce za námi nikdo nebyl, nikdo se nás na názor neptal. Hodně mi vadí, že klíčová rozhodnutí obce „dělá“ pět lidí v radě obce. Navíc „ku prospěchu“ jen jedné části obyvatel na úkor většiny. Silně pochybuji o tom, že zbytek obyvatel sdílí stejný názor jako malá část obyvatel Struhařova. Dostáváme se tak opět do situace, kdy většina ustupuje menšině.

Ptám se: Stoupl si někdo někdy z Rady obce Kamenice v 6:15 hod na „starou benešovskou“ a viděl tu kolonu? A už vůbec nemluví o tom, když si při výjezdu z Nové Hospody na „starou benešovskou“ musím počkat a modlit se, abych se zařadila ve vhodný okamžik a neomezila někoho v provozu.

Omezením provozu komunikace u Křísovského rybníka jen dochází k přesunutí dopravy do jiných míst. Na posledním zasedání i někdo z občanů poukazoval na chybějící chodník z části Nové Hospody, ulice Na Palouku směr Želivce. Budeme raději předcházet komplikacím, nebo počkáme, až dojde k nehodě s fatálními následky? Vezmou si to radní „na triko“?

Další dotaz: Jak se na to dívá starosta obce Sulice a její občané? Nevadí jim přetížená křižovatka U Slunce? Co na to obyvatelé obce Kostelce u Křížků? I těch se tohle omezení týká! Je si Rada OK vědoma, že tímto rozhodnutím ovlivní i obyvatele dalších obcí?

Poslední důležitá poznámka: Ví rada obce, že se opakovaně porušují pravidla silničního provozu, že řidiči nedodržují na hrázi jednosměrný provoz? Jak se obec chystá zajistit bezpečnost? Nebo to řešit nehodlá a bude to tolerovat?

Tolik postřehy za mne. A možná na závěr řečnická otázka: Co stálo dříve? Silnice Ringhofferova, nebo domy v ulici Slunečná?

Miroslav Vosátka, Struhařov

Já jsem naprosto jednoznačně pro to, aby se zachovala dřívější obousměrnost. Jednak z toho důvodu, že to rozkládá nápor dopravy v obci na dva směry, jednak pro to, že je nefér vůči občanům konce Štířína a Želivce, aby se u nich díky jednosměrnosti enormně zvýšila doprava. K úvaze bych dal řešení, zda by před hrází nemohly být semaforey, které by tam regulovaly dopravu (a mohla se zachovat pěší alternativa přechodu hráze).

Pokud bude schválena jednosměrná varianta, tak bych určitě doporučil, aby se z důvodu odlehčení dopravy při odbočování z Ringhofferovy na Benešovskou více využívala alternativa průjezdu ulicí Slunečná, z ní na Spojovací (která je bohužel v dezolátním stavu) a na Nové Hospodě nad benzinovou pumpou teprve odbočit na Benešovskou.

Předpokládám však, že obyvatelé Slunečné ulice by rychle reagovali na tuto variantu a asi lze odhadnout jak.

Luboš Jirgl, Nová Hospoda

Především, nejsem odborník v oboru plánování dopravy a dopravních systémů. Vždy jsme prosazovali, aby zde vznikla dopravní studie, pečlivá, ucelená a s výhledem na minimálně 10 let dopředu. Nic takového podle mě obec neudělala a jestli ano, občan to neví. Vedení obce nemá zapotřebí to sdílet a diskutovat se širším obecnstvem.

Obyvatelé každé části Kamenice na stejnou věc budou mít diametrálně jiný pohled. Zatímco domácnosti podél

Righofferovy ulice, od „těčka“ u Stodoly až po „těčko“ na staré benešovské vč. přilehlých lokalit si už rok užívají benefitu poloviční dopravy a s tím spojeného snížení hluku a prašnosti, obyvatelé horní části Želivecké na „těčku“ s Pražskou si musejí rvát vlasy z přesně opačných důvodů. Domácnosti podél staré benešovské si toho ani nevšimnou, protože už teď mají pocit konstantně projíždějícího vlaku. Obyvatelé Nové Hospody, zejména podél komunikací Návřní a Na Pokraji, si hlodají nehty z nejistoty, jak to radní vymyslí a jestli doprava před jejich domem bude trojnásobná, nebo se zvýší jen dvakrát... Odpověď je tedy třeba hledat v elektorátu. Myslím, že Ringhofferova je hustě zalidněná a profitující obyvatelé početně předčí ty, kteří tahají za kratší konec provazu.

Souhlas s jednosměrným řešením Righofferovy bude mít jistě ekonomické výhody, projekt bude minimálně o třetinu levnější... a to je opět legitimní odůvodnění toho rozhodnutí.

Ale to, že se nekoná odborná studie, je naprosto špatný začátek celého procesu řešení dopravy. To, že se nekoná rozsáhlá rozprava s veřejností na platformě setkání s občany, diskuse na sociálních sítích či na stránkách místních plátků, je skandální a nepochopitelné.

Nezapomínejme, že dopravní situace na křižovatce Návřní/„stará benešovská“ u pumpy je už teď naprosto strašná. Během stavby a hlavně po dostavbě sídliště na ploše K8, při hustém provozu na „staré benešovské“ budou ráno auta nájíždějící na hlavní silnici stát v dvousetmetrové frontě na Návřní, než se na ni dostanou.

kozlovka restaurace

Srdečně Vás zveme
do nově otevřené
restaurace Kozlovka,
kde můžete ochutnat
česká i mezinárodní
jídla a výborné
točené pivo.
Rádi Vám
pomůžeme s
přípravou
rodinné nebo
firemní
oslavy
či výročí.

 kozlovka_restaurace kozlovka.restaurace@seznam.cz

 Restaurace Kozlovka www.restauracekozlovka.cz

 Masarykova 93, 25169 Velké Popovice 777 201 441

Spolkový život u sousedů

Živá voda pro Krámský

Jak se připravit na suché roky

Silnice z Velkých Popovic do Lojovic se za Brtnicí vyhoupe na kopeček a otevře se idylický pohled do údolí, které se přes Krámský a Křivou Ves táhne směrem k Sázavě. Po loukách se v zimě prohání běžkaři, v létě se tu pokojně pasou stáda krav. Pramení tu Křivoveský potok, který se na povrchu objeví až mezi stromy dole v údolíčku.

Obyvatelé Krámských zaskočil nečekaný úbytek vody ve studních během suchého léta 2019. Vody, kterou dříve vnímali jako samozřejmost, respektive ani moc nevnímali. Kam se v posledních letech ztratila? Jak obnovit schopnost krajiny zadržet vodu a lépe se adaptovat na měnící se klima?

Od největšího období sucha uplynulo pár let a máme zde projekt, který tuto změnu reflektuje. Právě o tom si povídáme s **Martinem Tušlem**, který bydlí v Krámských a je předsedou Popovického spolku okrašlovacího.

Martine, kolik let žijete v Krámských? Jak jste se k této krásné lokalitě „dostal“? Patříte k místním starousedlíkům?

Do údolí mezi Lojovicemi a Zaječicemi jsem přišel poprvé v roce 2000 a od roku 2003 žiji trvale v Krámských. Jedna z prvních starostí, kterou jsem měl, byl dostatek vody. Místní mě v roce 2001 ubezpečovali, že v Krámských je vody dostatek, vždyť je tu jedna z hlavních pivovarských studní. Jaký byl však můj údiv, když v létě 2019 začala voda docházet a někteří sousedé zůstali „na suchu“.

Mohl byste přiblížit činnost vašeho spolku?

Popovický spolek okrašlovací (PSO) se již déle než dvacet let věnuje péči o krajinu, ve které členové spolku a jeho příznivci žijí. Mezi Krámskými a Lojovicemi jsme zlikvidovali skládku a obnovili starou cestu. Přispěli jsme k rekultivaci dalších dvou skládek. Začali jsme s výsadbou ovocných stromořadí a stromy vysázené v roce 2010 již přinášejí první plody. Deset let jsme pořádali cyklistické závody. Od roku 2011 se alespoň jednou ročně scházíme na koncertě klasické hudby ve velkopopovickém kostele, kam pravidelně přijíždí renomovaní čeští hudebníci. Od extrémně suchého roku 2019 jsme se začali zabývat problémem nedostatku vody. Poslední dva roky se obnovila hrozba výstavby železniční trati přes Přírodní park Velkopopovicko. PSO aktivně jedná se zastupiteli Středočeského kraje s cílem dosáhnout změny trasy železničního koridoru D204 mimo přírodní park.

Můžete popsat blíže situaci, která vedla spolek k tomu, že jste se začali úbytkem vody zabývat systematicky?

Nedostatek vody ve studních v Krámských nám během posledních pěti let velmi názorně ukázal dopady klimatické změny. Nedostatek vody vyostřil dříve téměř idylické sousedské vztahy. Hladina vody ve studních se v některých případech dodnes neobnovila na původní úroveň před

rokem 2019. Dalším alarmujícím projevem nedostatku vláhy je stav lesů. Kůrovcová kalamita dorazila i k nám a během uplynulých tří let uschly rozsáhlé plochy lesa v bezprostředním okolí.

Je tento výrazný úbytek vody opravdu jen a jen důsledkem sucha v období let 2015–2019?

Během uplynulých 300 let došlo k výrazné proměně krajiny. V posledních 70 letech pak probíhalo odvodňování krajiny v nebyvalém rozsahu. V České republice bylo ve 20. století odvodněno 25 % zemědělské půdy, 40 % vodních toků bylo regulováno a délka toků v ČR byla od roku 1900 zkrácena o jednu třetinu.

Nepříznivých zásahů, které vysoušejí krajinu, nezůstalo ušetřeno ani zdánlivě nedotčené a idylické okolí Krámských. V prvé řadě jsou to rozsáhlé meliorace odvodňující většinu zemědělských pozemků. Podařilo se získat podrobný projekt meliorací ze 70. let. Letecký snímek z roku 1976 nám pomohl poměrně přesně určit skutečné trasy potrubí. Pozorováním odtoku po letním dešti se podařilo také ověřit, že meliorace stále plní svou odvodňovací funkci a během 12 hodin po dešti odvedou většinu srážek. Po intenzivním dešti jsou přesto na povrchu patrné erozní rýhy, jak se voda na povrchu přirozeně snaží obnovit původní koryto potoka. Dále byly zdokumentovány lesní meliorace v pramenné oblasti východně od Krámských. Meliorace odvodňují také údolní nivou louky pod Zaječicemi. Najednou si uvědomíte, že odvodnění je prakticky všude kolem nás.

Je třeba zmínit, že odvodňování není pouze doménou 20. století. Porovnáním historických map I. vojenského mapování na konci 18. století a Císařských otisků stabilního katastru z počátku 19. století najdeme mizející rybníky u Krámských. Později na přelomu 19. a 20. století je zaznamenáno významnější napřimování toků. Poslední zbytky údolních niv jsou ještě patrné na mapě z roku 1956. Na konci 20. století vidíme na mapách již jen malý zlomek původních přírodních koryt a údolních niv.

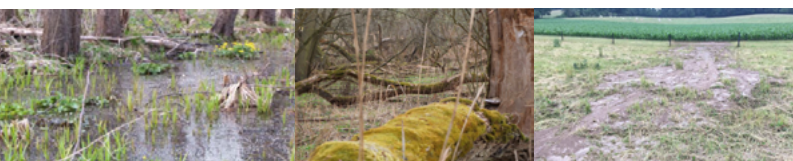
Ukazuje se, jak důležité je studium starých map. Proč je důležité pochopit způsoby a důvody k vysoušení krajiny?

Pomocí historických i současných map a průzkumu terénu se v okolí Krámských podařilo zdokumentovat řadu míst, kde se v minulosti zadržovala voda a postupně zmizela. Nejvýraznější zásahy do vodního režimu proběhly v souvislosti s intenzifikací zemědělství a použitím těžké techniky ve druhé polovině minulého století. Výsledkem je degradace zemědělské půdy, která je prakticky v celé ploše utužená a její bonita je většinou 4–5 ve stupnici 1–5 (1 pro nejúrodnější půdu). Zmizely meandry a tůňe. Téměř všechny potoky ve sledované oblasti okolí Krámských jsou buď v trubkách, nebo v nepřírodních napřímených korytech. V mnoha případech pak dokážeme poznatky získané z map ověřit přímo v terénu, často podle nepatrných zbytků. Někdy

jsou však zbytky stále velmi zřetelné. Například mohutný val hráze rybníka v Krámských, která je podle map protržená již od počátku 19. století.

Pochopení procesu vysoušení nám pomáhá při návrhu opatření k obnovení schopnosti krajiny zadržet vodu. Namísto nákladných protipovodňových opatření a umělých zásobníků vody je možné dosáhnout lepšího výsledku obnovou přirozeného vodního ekosystému respektujícího reliéf a charakter krajiny. Je třeba vrátit vodě plochu, zvětšit objem, kde se může voda shromažďovat, snížit rychlost odtoku. Důležitou funkci plní větrolamy, remízky a stromy kolem vody. Způsob obnovy a skladba lesů po kůrovcové kalamitě je nedílnou součástí revitalizace vodního režimu. Všechna opatření jako celek pak pomohou obnovit tzv. malý vodní cyklus, který zmírňuje přehřívání krajiny. Díky menšímu tlaku na udržení plochy intenzivně využívané zemědělské půdy dochází k samovolné obnově mokřadů v údolí pod Krámskými. Příroda nám zde ukazuje přirozenou schopnost revitalizace, kterou stačí podpořit promyšlenými zásahy často bez velkých investic.

Když už jsme u těch map... Asi dost důležitá je v procesu revitalizace mapa katastrální a obecně katastr vlastníků pozemků. Jak to vypadá konkrétně u vás v Krámských a nejbližším okolí?

SPOLEK KAMENICKO ZVE VŠECHNY SVÉ PŘÍZNIVCE NA
PREZENTACI PROJEKTU

POPOVICKÉHO SPOLKU OKRAŠLOVACÍHO **ŽIVÁ VODA PRO KRÁMSKÝ**

Tento projekt byl podpořen z Grantového programu Plzeňského Prazdroje Kozel lidem. Jeho cílem je postupnými kroky obnovit retenční schopnost krajiny v okolí osady Krámský. S podrobnostmi nás seznámí pan Martin Tušl, předseda spolku.

KDY? V pátek 14. dubna 2023 v 19:00 hod.

KDE? V hasičárně ve Všedobrovicích

CO S SEBOU? Kromě dobré nálady není třeba nic.

Aktuální informace na www.kamenicko.cz.

Návrat vody do krajiny musí respektovat vlastnické vztahy. Léta socialistického zemědělství však zpretrhala vazby k půdě. Většina majitelů na svých pozemcích dnes nehospodaří. Nejinak je tomu okolo Krámských. Klíčovým krokem ke zvýšení retenční kapacity a k omezení eroze zemědělské půdy jsou šetrné způsoby zemědělského hospodaření. Snažíme se proto navázat dialog mezi majiteli pozemků a zemědělci. V našem případě obhospodařuje většinu zemědělských pozemků pan Jaroslav Vorel, který je naší iniciativně příznivě nakloněn. Majitelům zdánlivě neužitečných nebo ladem ležících pozemků se snažíme ukázat hodnotu jejich pozemků pro vodní režim krajiny a podpořit je při úpravách, které budou pro zadržení vody prospěšné. I malé úpravy, které nevyžadují složitou administrativu, mohou přispět k obnově „drsnosti“ krajiny. „Drsná“ krajina tvořená meandry, tůněmi, mokřady, remízky, mezemi a pásy stromů pak lépe zadrží vodu ku prospěchu všech. Odměnou za vynaložené úsilí může být efektivnější hospodaření nebo „jen“ návrat života a obnova biodiverzity, jak je možné se přesvědčit na řadě míst po celé České republice. Nejbližším příkladem uceleného projektu jsou rybníky, rybníčky a tůně v Křivé Vsi. Samostatnou kapitolou jsou lesy. Kontrolu nad většinou okolních lesních pozemků má statní podnik Lesy ČR, který by mohl velmi efektivně přispět k obnově důležitých pramenných oblastí v lese. Zatím hledáme způsob, jak takovou aktivitu vyvolat.

Víme, že váš projekt s názvem Živá voda pro Krámský byl podpořen v roce 2021 z Grantového programu Plzeňského Prazdroje Kozel lidem. Co je jeho cílem? Kdo se na projektu podílí? Bude tento projekt pokračovat?

Projekt z roku 2021 si kladl za cíl podrobně zdokumentovat stav horního povodí Křivoveského potoka, což je okolí Krámských. Díky projektu se nám podařilo navázat spolupráci s odborníky z vysokých škol a univerzit, kteří se problematikou adaptace na klimatickou změnu systematicky zabývají. Důležité je také zázemí iniciativy Živá krajina, které slouží ke sdílení zkušeností z celé České republiky.

Poznatky získané z map a z průzkumu v terénu v roce 2022 jsem shrnul v dokumentu s názvem „Návrh opatření k zadržení vody v horním povodí Křivoveského potoka“. Tento dokument je základem pro realizační projekty podle koncepčních návrhů. V roce 2023 připravujeme instalaci průtokoměru, který umožní sledování množství vody, která z povodí Křivoveského potoka nad Krámskými odtéká. Bude tak možné ověřit reálný efekt opatření, která se ve sledované oblasti podaří realizovat. Na naší modelové oblasti u Krámských budeme schopni demonstrovat a prokázat možnosti adaptovat krajinu na klimatickou změnu pomocí přírodních blízkých opatření.

Děkuji za rozhovor.

Michaela Valentová

Za kulturou do Benešova

Z Kamenice je to do Prahy mimo dopravní špičku půlhodina. Stejně dlouho trvá cesta do Benešova. Napadlo vás někdy jet tam za kulturou? Nejspíš ne. Naše poznání chtivé cesty směr Benešov končí na Konopišti. Nic proti pohádkovému panoramatu zámku a křiku pávů v parku. Není to však trochu stereotyp?

V historickém centru Benešova sídlí Muzeum umění a designu, zkráceně MUD*. Secesní budova bývalé Okresní hospodářské záložny na Malém náměstí byla od roku 1990 využívána jako Galerie výtvarného umění. V roce 2018 prošla rozsáhlou rekonstrukcí a proměnila se v muzeum. Muzeum se liší od galerie tím, že shromažďuje sbírky. V případě MUD* jde o sbírky volného umění, designu a grafického designu, soustředí se na výstupy 20. století, nedávnou minulost a aktuální dění. Pozornost je také věnována tvorbě regionálních umělců.

V interiérech se potkávají citlivě zrekonstruované secesní prvky (štuky na stěnách, ornamenty na dveřích, zábradlí, svítidla) s moderně pojatými výstavními prostory. V 1. patře v síni Ladislava Šímy, pojmenované po benešovském výtvarníkovi a hudebníkovi, je do konce března k vidění výstava *Mezistavy*. Expozice s podtitulem *Z depozitáře do restaurátorské dílny a zase zpátky* představuje běžně skryté činnosti muzea. Na příkladech nedávno zrestaurovaných děl informuje o ideálních podmínkách uchovávání různých materiálů, o práci restaurátorů i o stopách minulosti, které se mohou na umělecké dílo obtisknout.

MUD*

* MUZEUM
UMĚNÍ
A DESIGNU
BENEŠOV

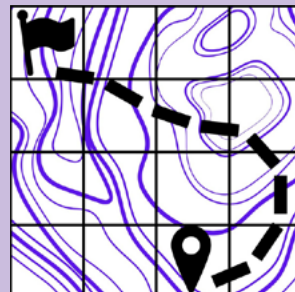
PŘÍMĚSTSKÉ TÁBORY MUD* 2023

10.–14. 7. 2023 / 31. 7.– 4. 8. 2023 / 14.–18. 8. 2023

Je Ti mezi 7 a 15 lety? Přidej se k nám!

MUD* pořádá nábor mladých průzkumníků na objevitelskou cestu kolem světa. Jako každý správný průzkumník musíš mít tužku a papír stále při ruce. Vše je nutno pečlivě zdokumentovat! Zpátky domů si dovezeme mapy, malby, kresby a mnoho dalšího, co pak v MUDu vystavíme.

EXPEDICE

Cena za jednoho účastníka / jeden turnus: 3000 Kč

(v ceně je materiálové, personální a organizační zajištění, strava 3x denně, pitný režim, pojištění)

Kontakt na edukátory:

Nicole Langrová: 773 281 960

Martin Vlček: 601 073 514

Přihlášky posílejte e-mailem na info@mudbenesov.cz

Více informací na webu mudbenesov.cz/tabory

Muzeum umění a designu Benešov, Malé náměstí 74

Malé náměstí 74
Benešov
mudbenesov.cz

MUD*

Divadlo v MUD* | OLDstars

Duncan Macmillan PLÍCE

Překlad: Kateřina Holá. Režie: Matyáš Rezníček
Hrají: Petr Jeřábek a Eliška Vocolová

Komorní lovestory o třicátnících, kteří řeší udržitelnost a ekologii možná více než lásku. V režii člena činohry Národního divadla Matyáše Rezníčka hrají čerství absolventi DAMU a JAMU Petr Jeřábek a Eliška Vocolová.

čtvrtek 27.4.2023 v 19:30 | Šímová síň

* MUZEUM
UMĚNÍ
A DESIGNU
BENEŠOV

Malé náměstí 74, Benešov

Na aktuální téma udržitelnosti a hnutí ne-růstu upozorňuje MUD* projektem, který je výsledkem spolupráce s externí kurátorkou Petrou Widžovou. Výstava nazvaná *Logika růstu* bude slavnostně zahájena ve čtvrtek 16. 3. v 19:00 a v přízemních sálech muzea představí multimediální díla umělců mladší generace.

Současné vedení se snaží, aby muzeum žilo a přitahovalo návštěvníky. Málokdo v přízemí odolá vůni kávy a když už se posadí, určitě zahlédne v čítárně zajímavý titul z obsáhlé nabídky knih a časopisů o umění, architektuře a designu. Kromě výstav MUD* pořádá komentované prohlídky, besedy, divadelní představení a koncerty. Kdo má umělecké choutky, uvítá edukační výtvarné dílny pro děti i dospělé.

Co by však byly všechny sbírky, zdařilé rekonstrukce a dvorky s artefakty bez laskavé vstřícnosti pracovníků muzea... Málokdy a málokdy se podaří „dotáhnout“ i tento zdánlivě nepodstatný detail tak jako v Muzeu umění a designu v Benešově. Nevěříte? Zkuste zajít třeba na komentovanou prohlídku k výstavě. Čeká vás profesionalita kurátorů spojená s nezaujatým pohledem na věci kolem nás. Právě takový přístup dokáže návštěvníkům poutavě zprostředkovat umění a design nedávné historie i jejich nejaktuálnější tendence.

Redakce

Vzkaz z minulosti

Jak bylo již zmíněno na jiném místě v tomto čísle, byl loni v září v knihovně ve Velkých Popovicích otevřen za přítomnosti veřejnosti autobus uložený 28. října 1968 pod kořeny lípy na školním dvoře. Obsahoval dvě schránky s výtisky novin za období od 21. srpna do 28. října 1968, etiketami středočeských pivovarů a vzkazem příštím generacím tohoto znění:

„Tyto schránky byly položeny ke kořenům jubilejní lípy, slavnostně zasazené na nádvoří základní devítileté školy ve Velkých Popovicích dne 28. října 1968, v den prvního padesátiletého výročí ustavení Československé republiky. Zápis o této slavnosti je uložen ve druhé měděné schránce spolu s novinami denního tisku, zachycujícími historické události jubilejního roku československé suverenity v období srpen až říjen 1968. Kdo napřed přečteš tento vzkaz, posuď sám, zda nastal již řadou desetiletí trvající odstup od uzavření schránek tak, aby obsah byl už historickými dokumenty. Otevřeš-li tedy větší schránku, srovnej Tvoji současnost s naší realitou.“

Zdar Československé republice a štěstí jejímu lidu! Dáno ve Velkých Popovicích, dne 28. 10. 1968.“

Letos v říjnu uplyne od vzniku Československé republiky již 105 let. Je náhledni, v jak pohnuté době byl autobus pod kořeny stromu zakopán. Můžeme se jen domnívat, s jakými chmurami se tenkrát lidé museli ve svých myšlenkách vypořádávat. Popovíci si vzkaz z dob minulých přečetli až loni v září. Jaké je tedy srovnání doby před 50 lety se současnou realitou? Žijeme lépe, spokojeněji? S jakými myšlenkami dnes vstáváme a uléháme?

Přinášíme zde zamyšlení paní MUDr. Václavy Zimové, v době otevření autobusu starostky Velkých Popovic. Oslovili jsme i některé z kamenických seniorů – pana Václava Podhorského, bratry Miloslava a Jana Pořádkovy a paní Marii Hajduškovou. S jejich hodnocením dneška můžeme souhlasit, či nesouhlasit, částečně, nebo úplně. Nicméně to nemění nic na tom, že mají na svůj názor plné právo, tedy ho respektujeme.

Redakce

Podle výzkumů jsme mírně šťastný národ

Okolní svět se změnil, všechno je rychlejší, všeho je víc – lidí, věcí, povinností a možností na výběr. Máme mnohem více informací. Informace a dezinformace bičují naše smysly ze všech stran. Jsme jimi posedlí. Obchodníci a politici se přetahují o naši pozornost. Mnohdy si to včas neuvědomíme a staneme se zmanipulovanou obětí. Nová, dříve neexistující média a komunikační platformy jsou hravé a nebezpečné. Ovlivňují masy lidí. Umožňují nám snadnou a nelidskou komunikaci. Otvírají přímé spojení k horší stránce naší duše. Zkušený manipulátor vám navíc umí vnutit cokoli, co nefunguje, nebo jakoukoli lež. Navíc rychle, na několik kliknutí. Čas v naší realitě plyne rychleji. Svoboda slova se stala zneužitelnou samozřejmostí.

Žijeme lépe, podle všech statistických ukazatelů. To se asi shodneme. Spokojenost a pocity štěstí jsou ale subjektivní a proměnlivé v čase. Ovlivní je i počasí. Asi ani nevíme, jak

moc spokojení jsme. Kazíme si ten pocit štěstí přemýšlením o tom, co všechno nám chybí k tomu, abychom byli ještě spokojenější, šťastnější. Honba za věcmi a zážitky a mocí, to je recept současné globální společnosti na spokojenost. Chytili jsme se do pastí široké nabídky obchodu se štěstím. Být spokojený, to se musíme stále učit, hledat ten pocit v sobě. Štěstí a spokojenost není ve věcech, ta je v lidech, ve vás a v lidech, které máte kolem sebe. Je důležité negativní pocity v sobě nežít, ale nechat je odplynout. V jedné indiánské pohádce se mluví o dvou medvědech, černém a bílém, kteří žijí v naší duši. Černý je zlý a chtivý, bílý je hodný a přející. Perou se o člověka celý život. Který vyhraje? Ten, co bude krmen, ten, kterého budeme živit víc. Společnost bílých medvědů, to by byl ráj.

Štěstí se překvapivě dá vědecky měřit. Výzkumy a jejich data z let 1995–2007 World Values Surveys ukazují, že z 97 měřených zemí je nejšťastnější Dánsko s průměrnou hodnotou 4,24, Česká Republika se umístila v dolní polovině průměrem 1,66, Slovensko má hodnotu 0,41 a jako nejméně šťastná země se ukázalo být Zimbabwe s negativní hodnotou –1,92. (Subjective Well-being in 97 Countries. nsf.gov [online]. 1995–2007. [cit. 2011-12-29].)

Podle výzkumu jsme tedy mírně šťastný národ, teď po prezidentských volbách určitě šťastnější.

S jakými myšlenkami dnes vstáváme a uléháme? Každý se svými ☺. Uléhat a usínat doporučuji s myšlenkami jen na to pěkné, co se stalo, na to, co se povedlo. Nakrmte svého bílého medvěda... Pak vstaneme s radostí a těšením se na nový den.

MUDr. Václava Zimová, Velké Popovice

Lidé dnes nepřemýšlejí v souvislostech

Když dovolíte, já se zastavím u srpna 1968. Mám k tomu zvláštní důvod. 21. srpna jsem byl se svou budoucí manželkou na předsvatební cestě na Radhošti v Beskydech. Ráno ve čtyři hodiny nás místní probudili, že jsme obsazení. Nevěděli jsme, co bude, co dělat. Co nejrychleji jsme proto sedli na vlak do Prahy. Místo na hlavním nádraží v Praze ale vlak skončil v Malešicích na nákladovém nádraží. Domů na Vinohrady jsme odtud šli pěšky – s kytarou, s batohy... Bydleli jsme na rohu Máchovy, Rybalkovy a Francouzské, byl to kus cesty. Báli jsme se, jestli po nás vojáci třeba nebudou střílet. Hodinky jsem raději schoval do kapsy... Nestalo se nám naštěstí nic. Zhruba za týden, 30. srpna, jsme se brali. Obřad proběhl podle plánu na radnici ve Vršovicích, oproti plánu tam v mezipatře stál sovětský voják se zbraní. Svatební hostina v Národním domě na Vinohradech musela skončit odpoledne v 17 hodin – a domů! Byl totiž zákaz vycházení. Tak jsem prožil jeden z nejdůležitějších dnů mého života.

A teď k dnešku. Začalo to už během covidu a pokračuje po covidu: vnímám cenzuru, tedy nemožnost najít jiné než oficiální zprávy. To není dobré. Na ČT1 se na zprávy nedívám, ty považuji za dezinformace. Cíleně si vyhledávám v programu leda tak detektivky, ty mám rád. Na ČT2 sleduji maximálně filmy o přírodě.

Lidé dnes nepřemýšlejí v souvislostech, nejdou pod povrch věcí. Úplně se vytratila věcná diskuse. S tím souvisí to extrémní šíření různých dezinformací z obou stran. Lidé jen klikají a přeposílají dál, často jsou to úplné nesmysly.

Jak se máme... Na první pohled dobře. Ale když se člověk zamyslí, naše generace něco budovala. A co zbylo? Když se podíváme blíž, vidíme, že všechno v téhle republice jsme prodali: vodu, cukrovary, pivovary, lodě, ale i např. pozemky v přístavu v Hamburku – všechno připadlo do cizích rukou. To byla Klausova privatizace. Peníze byly a jsou všemocné. Nedodržují se zákony, ale za peníze se dá všechno zahladit.

Václav Podhorský, Kamenice

EU se na nás stále dívá jako na méněcenné

Srpen 1968 se nedá vymazat z paměti. My jsme tehdy bydleli v Praze na Pavláku. Pamatuji si, jak tam stál sovětský tank, natočil věž a zvedl hlavěň tak, že nám mířil rovnou do oken. Stáhli jsme se proto do pokojů na jiné straně domu. Báli jsme se, že tank vystřelí. Vzpomínám si také, jak sovětské vojáky v centru Prahy v noci stříleli po fasádách domů.

Od srpna 1968 uplynulo víc než 50 let. Jak se nám žije? Všechno je dnes černé, nebo bílé. Zprávy v televizi jsou jednostranné, to dobře vnímáme. Chybí slušná diskuse. Naše rodina je v pořádku, nehádáme se kvůli tomu, že bychom měli různé názory. Ale v jiných rodinách tohle je. Kdysi lidé uměli přemýšlet o argumentech jiných lidí, dnes se hned rozcházejí.

Slibovali nám, že doženeme za pár let Západ. To se nestalo. Sice už jsme docela dlouho členskou zemí EU, ale nejsme rovnocenní, stále se na nás dívají jako na méněcenné. Vždyť i zboží se vyrábí ve dvojí kvalitě – pro tzv. východní blok a pro Západ.

Dřív nebylo tolik aut, dnes má auto každý. Lidé se dnes přemisťují mnohem víc a rychleji než kdysi. To je pokrok, ale na druhou stranu se tím devastuje příroda. Na mnoha místech jsou teď zákazy vstupu pro turisty. Tam, kde jsme jako kluci mohli volně lézt, je dnes tabulka se zákazem vstupu. Hodně jsme přírodu ovlivnili a ona nám to vrací.

Jan Pořádek, Kamenice

Je krásné, že dnes můžeme cestovat

Na rok 1968 si pamatuji velice dobře, protože jsem na podzim toho roku v Praze promoval na ČVUT.

Jaká je dnešní doba ve srovnání s tou před 50 lety? Po materiální stránce se máme mnohem lépe, ale myslím, že dřív měli lidi k sobě nějak blíž. Když šel někdo z příbuzných, nebo známých kolem našeho bytu, tak se často stával takzvaně na kus řeči. Dostal čaj, pár sušenek a byli jsme rádi, že se vidíme. Dnes se návštěva dlouho dopředu dojednává a dbá se i na odpovídající pohoštění. Tím, že jsme neměli tolik věcí, tak jsme si jich víc vážili. Pro mne je nepochopitelné, když se – podle zveřejněného průzkumu – nachází v popelnicích velké množství nepoužitých potravin. Také se hodně mluví o ekologii, ale řada průmyslových výrobků má krátkou životnost a zpravidla nejde ani opravit. Končí tedy jako odpad, byť tříděný. Zvykají si na to už odmala děti zahrnované velkým množstvím rychle obměňovaných hraček.

ŽÁDOST O VYDÁNÍ VÝJEZDNÍ DOLOŽKY

KOLEK 53... KČS		POKROK: Žádost musí být vyplněna čistě (jediná křídlová písmena), nevyplněné rubriky neoprávněně, odpovědi např. úřady – ne mám, nevykonávám apod. v případě nedostateku nebo v příslušných rubrikách uvede údaje na přílohu																																																		
(načíst)		Na počti dnů: Datum odjezdu																																																		
TUTO RUBRIKU VYPLNĚJE STAV PASO A VÍZ		Číslo cestovního pasu																																																		
Podpis držitelů VD do:		Na počti dnů: Souhlasí:																																																		
<table border="1"> <tr> <td>1. Akad. titul</td> <td>Příjmení</td> <td>Jméno</td> <td>Rodné číslo</td> <td>Den</td> <td>měs.</td> <td>rok nar.</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Místo narození - okres</td> <td colspan="2">Dřívější příjmení</td> <td colspan="3">Rozsah</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Trvalé bydliště</td> <td colspan="2">PSC</td> <td>Okres</td> <td>Od roku</td> <td>Konec nebo čas časová výjimka státní</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Přechodné bydliště</td> <td colspan="2"></td> <td>Okres</td> <td>Od roku</td> <td>ANO – NE</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Stav</td> <td>Národnost</td> <td>Famulát povolení</td> <td colspan="3">Známost cizích jazyků</td> </tr> <tr> <td colspan="4">Neskrývaný název a adresa nynější organizace (zaměstnavatele)</td> <td colspan="3">Převzetí v zaměstnání</td> </tr> <tr> <td colspan="4">Členství a funkce v politických a jiných společenských organizacích</td> <td colspan="3"></td> </tr> </table>				1. Akad. titul	Příjmení	Jméno	Rodné číslo	Den	měs.	rok nar.	Místo narození - okres		Dřívější příjmení		Rozsah			Trvalé bydliště		PSC		Okres	Od roku	Konec nebo čas časová výjimka státní	Přechodné bydliště				Okres	Od roku	ANO – NE	Stav		Národnost	Famulát povolení	Známost cizích jazyků			Neskrývaný název a adresa nynější organizace (zaměstnavatele)				Převzetí v zaměstnání			Členství a funkce v politických a jiných společenských organizacích						
1. Akad. titul	Příjmení	Jméno	Rodné číslo	Den	měs.	rok nar.																																														
Místo narození - okres		Dřívější příjmení		Rozsah																																																
Trvalé bydliště		PSC		Okres	Od roku	Konec nebo čas časová výjimka státní																																														
Přechodné bydliště				Okres	Od roku	ANO – NE																																														
Stav		Národnost	Famulát povolení	Známost cizích jazyků																																																
Neskrývaný název a adresa nynější organizace (zaměstnavatele)				Převzetí v zaměstnání																																																
Členství a funkce v politických a jiných společenských organizacích																																																				
2. Společnostelatel dle do 15 let věku		Jméno		Den	měs.	rok nar.																																														
3. Identifikační číslo organizace		STANOVISKO vedoucího, nebo jin. zmocněného zárukové organizace, a s ním je chován v pracovním po- místi (zvláštní částky nebo jen povolení akad. funkce nebo výsadky školy, v zájmu odložen střední nebo vysoké školy, NV, další odložen v pracovním poměru, k vydání výjezdní doložky Organizace je povinná ve stanovisku uvést, zda chován je v pracovním poměru pro státní hospodářství nebo státním tajemství, zda je proti němu veden, více rubrikou a zda má zvláštní vztah k němu, sociálně organizaci, Organizace, která se vyjadřuje k žádosti, je povinná uvést své identifikační číslo – bez tohoto údaje nebude žádost o vydání výjezdní doložky přijata.																																																		
Radisko, datum, funkce a podpis zárukové organizace (školy, národní výbor)																																																				
<table border="1"> <tr> <td>4. Příjmení</td> <td>Jméno</td> <td>Rodné číslo</td> <td>Den</td> <td>měs.</td> <td>rok nar.</td> </tr> <tr> <td>Místo narození - okres</td> <td>Stav</td> <td>Národnost</td> <td>Stav příslušnosti</td> <td colspan="2">Příslušnost vztah</td> </tr> <tr> <td>Přední povolení</td> <td>Nynější povolení</td> <td colspan="4">Neskrývaný název a adresa zaměstnavatele</td> </tr> <tr> <td colspan="2">Adresa bydliště</td> <td colspan="4">Poslední bydliště v ČSR</td> </tr> <tr> <td colspan="4">Číslo pobytu v cizině (se souhlasem - bez souhlasu st. úřadů) - od roku</td> <td colspan="3">Návštěva ČSR naposled v roce</td> </tr> <tr> <td colspan="4">Povolení Číslo devizového přísluší, kým vydán, jako výjezdní doložka Číslo zápisu, razítko cestovní kanceláře a podpis jeho odpovědného pracovníka</td> <td colspan="3">Série a číslo VD K cestovnímu pasu č.</td> </tr> <tr> <td colspan="7">Podpis a číslo OP a datum převzetí VI</td> </tr> </table>							4. Příjmení	Jméno	Rodné číslo	Den	měs.	rok nar.	Místo narození - okres	Stav	Národnost	Stav příslušnosti	Příslušnost vztah		Přední povolení	Nynější povolení	Neskrývaný název a adresa zaměstnavatele				Adresa bydliště		Poslední bydliště v ČSR				Číslo pobytu v cizině (se souhlasem - bez souhlasu st. úřadů) - od roku				Návštěva ČSR naposled v roce			Povolení Číslo devizového přísluší, kým vydán, jako výjezdní doložka Číslo zápisu, razítko cestovní kanceláře a podpis jeho odpovědného pracovníka				Série a číslo VD K cestovnímu pasu č.			Podpis a číslo OP a datum převzetí VI							
4. Příjmení	Jméno	Rodné číslo	Den	měs.	rok nar.																																															
Místo narození - okres	Stav	Národnost	Stav příslušnosti	Příslušnost vztah																																																
Přední povolení	Nynější povolení	Neskrývaný název a adresa zaměstnavatele																																																		
Adresa bydliště		Poslední bydliště v ČSR																																																		
Číslo pobytu v cizině (se souhlasem - bez souhlasu st. úřadů) - od roku				Návštěva ČSR naposled v roce																																																
Povolení Číslo devizového přísluší, kým vydán, jako výjezdní doložka Číslo zápisu, razítko cestovní kanceláře a podpis jeho odpovědného pracovníka				Série a číslo VD K cestovnímu pasu č.																																																
Podpis a číslo OP a datum převzetí VI																																																				

Na druhou stranu je krásné, že dnes můžeme snadno cestovat. Těžko asi dnes může mladý člověk pochopit, že pro vycestování, třeba jen do Jugoslávie, bylo potřeba mít k platnému pasu i výjezdni doložku. Později byl pro Jugoslávii vystavován speciální šedý pas. Získání výjezdni doložky nebylo snadné a vyžadovalo doporučení zaměstnavatele nebo školy. Nutné bylo také získat devizový příslib od banky a nezapomenout si nechat potvrdit vrácení vojenské knížky, bez kterého vás od hranic vrátili zase zpět.

Ing. Miloslav Pořádek, Kamenice

Vytrácí se svoboda vyjádřit názor

Dnešní doba se vyznačuje tím, že se opět bojíme nahlas říkat, co si myslíme. Bylo to za totality, teď je to zpátky. Kdo má jiný názor, je nepřítel. Už nestojíme o diskusi, každý je přesvědčený jen o své pravdě. Svoboda vyjádřit svůj názor, kterou jsme tu měli 30 let, se nám nějak vytrácí. I za „totáče“, když jsme se sešli s kamarády, jsme diskutovali o politice, třeba jsme se i pohádali o názor na jednotlivosti, ale pořád jsme dál byli kamarádi. Dnes se z nás kvůli odlišným názorům stávají nepřátelé, nebo se přestáváme na základě rozdílnosti názorů stýkat. Z toho mám velké obavy. A žádný konzum, možnost koupit cokoliv a vybrat si z deseti druhů jogurtu, mi nenahradí možnost svobodně se vyjadřovat.

Ta agresivita a netolerance k odlišnému názoru je podle mne daná tím, že někteří diskutují přes sociální sítě. Tam padají někdy i hodně hrubá vyjádření, silná slova. Každý si troufne. Říci někomu něco ošklivého do očí je mnohem těžší.

Marie Hajdušková, Kamenice

Spolek Kamenicko v roce 2023

Lavice v krajině Kamenicka

Jako každý rok i letos budeme činnost spolku realizovat mimo jiné díky grantům. Máme radost, že jsme opět získali prostředky z Grantového programu Plzeňského Prazdroje *Kozel lidem*, tentokrát na projekt Lavice v krajině Kamenicka. Jak víte, dlouhodobě se spolu s vámi věnujeme práci v krajině. Snažíme se navracet některým místům jejich původní vzhled, likvidujeme „černé“ skládky – prostě chceme, aby to v okolí Kamenice bylo pěkné a přívětivé pro ty, kteří krajinou procházejí. S léty již máme vytipována některá místa, která lákají k zastavení. Právě tam plánujeme umístit v průběhu letoška dřevěné lavice. O termínu, kdy budeme lavice rozmisťovat, se vás dozvíte. Budeme rádi, když budete u toho s námi.

Obnova cesty od Štířinských studánek k Petříkovu – březen

Další etapa projektu, který asi není třeba představovat, protože na něm pracujeme již několikrát rok. Začalo to před covidem, pokračovali jsme loni. Těší nás, že obnovenou cestu v lese

SPOLEK KAMENICKO SI VÁS DOVOLUJE POZVAT NA JIŽ TRADIČNÍ
VLASTIVĚDNOU VYCHÁZKU S JANEM PIŠNOU,
TENTOKRÁT NA TÉMA

SAKRÁLNÍ STAVBY V KAMENICI

ODKUD VYJDEME? od kostela sv. Františka Serafinského v Kamenici

KDY? v sobotu 15. dubna 2023, v 9:30 hod.
(doba vycházky 2–2,5 hod.)

VSTUPNÉ 50,– Kč

Aktuální informace na www.kamenicko.cz.

Vycházka je realizována za podpory obce Kamenice.

**Děkujeme všem, kteří podpořili vznik tohoto čísla. Pokud se Vám náš časopis líbí, můžete nám přispět na vydání dalších čísel.
Číslo účtu pro případné dary 2801133793/2010. Na žádost obratem vystavíme darovací smlouvu.**

SPOLEK KAMENICKO SI DOVOLUJE POZVAT VŠECHNY, KTERÝM NENÍ
LHOSTEJNÉ, JAK VYPADÁ KRAJINA KOLEM NÁS, NA DALŠÍ

JARNÍ BRIGÁDU

„OBNOVTE S NÁMI ZANIKLOU CESTU!“

Navážeme na již vyčištěný úsek obecní cesty nad Štířinskými studánkami, která pokračuje dále k Petříkovu. Také letos odkryjeme další část tělesa cesty, zbavíme ho náletových dřevin tak, aby se cesta mohla začít znovu užívat.

Těšíme se, že se opět sejdem. Bude zajištěno malé občerstvení.

V KOLIK?	na autobusové zastávce Štířín-zámek
KDE?	v sobotu 25. března 2023
KDY?	v 9:30 hod. (předpokládaná doba 3 hod.)
CO S SEBOU?	motorové pily, ruční pilky, pákové nůžky, hrábě, rukavice...

SPOLEK KAMENICKO

Aktuální informace na www.kamenicko.cz.

Realizováno za podpory obce Kamenice a ve spolupráci s Klubem seniorů při KC Kamenice.

nad Štířinskými studánkami lidé používají. Dokonce v takové míře, že v létě nestačí zarůstat vegetací. V zimě se tamtudy chodí po ušlapaném sněhu. Na tomto projektu bychom chtěli spolupracovat s oběma obcemi, v jejichž katastru se cesta nachází, tedy s Kamenicí i Petříkovem.

Vlastivědná vycházka – duben

K tradičním aktivitám spolku patří vlastivědné vycházky. Letos v dubnu bychom vás rádi provedli Kamenicí a podívali se na sakrální památky, které se zde zachovaly do dnešní doby. Doufáme, že tuto akci budeme moci jako každý rok opět uskutečnit s podporou obce.

Ptačí krmítka pro Kamenicko – září

Pro velký ohlas loňské akce Ptačí budky jsme se rozhodli pokračovat v péči o blaho ptactva a plánujeme společně s vámi vyrobit krmítka. Část z nich věnujeme výrobcům, kteří projeví zájem, část bychom rádi rozmístili ve volné krajině. Součástí projektu bude i povídání o tom, čím a jak ptáky přikrmovat, abychom nezpůsobili víc škody než užitku. Jen pro doplnění: na Kamenicku žije kolem 70 druhů ptáků, mnozí z nich zde i přezimují. Díky vám máme krásné fotografie pořízené právě na krmítkách na vašich oknech a zahradách.

O těchto i o dalších akcích budete včas podrobně informováni na webu, fcb spolku a vývěskách v obci.